

А сега го очакваха и върха на всичките му пожелания: свадбата на Елена и коренясването му в Константиновград за император на всички българи, ромеи и латини.

Чудна е световната слава.

Тъй трудно е да постигнеш бленувания сън. А след това сърцето остава празно, вечно жадно и незадоволено. Какво бе щастието? Какво значеше тържеството? Суета на суетите. Детеглив бе блясъкът на багренницата и скиптъра. Не задоволяваше душата преклонението и угодничеството на хората. За друга слава копнееше Асеновата кръв. За други бисери се измъчваше духът му...

Тихи стъпки отекнаха зад него. Той ги позна, не се извърна, протегна ръка. Анна опря глава до рамото му.

— Днес е денят на твоето най-голямо тържество. От всички области и народи на полуострова дойдоха хора да ти покажат почитта и покорството ти. Твоето желание, това, което бленуваха предците ти, е завършено. Успях ли се най-сетне твоето сърце? Това, което мислеше, че ще бъде задача на целия ти живот — Бог ти го дари нечакано, цялото, наведнъж. Нека му бъдем благодарни...

Царицата се отправи към кандилото и се гниши в дълбоки поклони. След това се изправи, проследи замисления профил на Асена, който се открояваше връз сияналото небе. Отново доближи до него. Каза тихо:

— Мадуваш ли още за нещо?

Той бързо се извърна.

— Ти позна. В сърцето ми се бунтува нещо. Аз още копнея...

— За какво?

Царят облегна ръка на презореца, подпре лице на дланта си.

— В Епиват се намират мощите на пречистата чудотворка Параскева... Баща ми и братята му са пренесли мощите на толкова славни светии, при всяко свое връщане от бранна победа. А аз не съм донесъл още нищо. Сърцето ми копнее да съградя тука, на Царевецкия хълм църква, в която